

Capcana fariseilor (7)

Matei 23.27,28 – A șasea exclamare „vai de voi!”

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Matei 23.27,28

Matei 23.27,28: Vai de voi cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție. Tot așa și voi: pe dinafară vă arătați oamenilor ca fiind dreți, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

Al șaselea strigăt „vai de voi” merge într-o direcție asemănătoare cu al cincilea „vai de voi”. De cele mai multe ori ce este afară nu este înăuntru. Afară podoabe – înăuntru nimic, așa se spune în popor. De asemenea și aici ne doare, dacă acest strigăt „vai de voi” îl punem înaintea noastră ca oglindă. Dar să-l lăsăm să lucreze în noi; poate să conducă, ca noi să ne încredem tot mai puțin în noi înșine și să ne sprijinim numai pe harul și îndurarea Domnului. Dacă nu așteptăm nimic de la noi înșine, ci așteptăm totul de la Domnul, atunci suntem pe drumul cel bun. Dar și aceasta sună foarte evlavios și aproape fariseic – eu știu. De regulă avem mult prea mult păreri bune despre noi înșine.

Mormintele văruite sunt morminte care au fost însemnate în mod deosebit sau vopsite din nou, pentru ca fiecare să recunoască că aici este vorba de un mormânt și nimeni să nu se întineze cu un mormânt. Și noi arătăm uneori foarte frumos în afară și putem rosti cuvinte frumoase în diferite ocazii. Și posibilitatea cea mai bună de a ascunde eul propriu față de ceilalți constă în aceea că noi încercăm să arătăm evlavioși înaintea altora. Suntem primii care participă la activitățile bisericii, și primim orice slujbă, chiar oricât de mică ar fi ea. (Atenție: acesta nu este un îndemn să rămânem inactivi!) Cu regret și în viața noastră se poate totdeauna întâmpla, că nu slujim motivați de entuziasmul față de Domnul, ci din simțământul golului care este în noi. Și ca să umplem acest gol lăuntric, ne dedicăm slujbei creștine. Slujirii căreia îi lipsește viața spirituală este fățarnicie. O astfel de fățarnicie ne înșală. Ea ne dă sentimentul că stăm „bine”, fără ca în același timp să stăm „bine” înaintea lui Dumnezeu. Ea anesteziază durerea golului, așa că noi nu mai suntem expuși acestei dureri. Și cândva devine normal pentru noi să avem o anumită comportare la exterior, în timp ce în interiorul nostru este cu totul altfel.

Observăm noi, cât de repede ne apropiem de farisei și că Domnul dorește aici să ne pună o oglindă înaintea? O oglindă ne ajută să ne cunoaștem mai bine cum suntem, respectiv să ne vedem. Dar dacă mult timp nu folosești o oglindă, atunci ne formăm o imagine proprie despre noi înșine și aceasta poate foarte repede să nu fie cea adevărată. Ai curajul să nu privești pe farisei ca dușmani ai tăi, ci ca pe unii pe care Domnul îi folosește ca oglindă pentru tine, pentru ca să poți crește spiritual și să te vezi în lumina lui Dumnezeu!

Tradus de la: [Die Pharisäer-Falle \(7\)](#)

Traducere: Ion Simionescu